

กฎกระทรวง

ฉบับที่ 7 (พ.ศ. 2540)

ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล

พ.ศ. 2520

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 (1) และ (2) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2535 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาล ออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกกฎกระทรวง ฉบับที่ 6 (พ.ศ. 2537) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520

ข้อ 2 ภายใต้บังคับข้อ 7 ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม ให้กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาล ดังนี้

- (1) ตั้งแต่วันที่ 1 สิงหาคม พ.ศ. 2543 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2543 อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาท
- (2) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2543 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2543 อัตราลูกบาศก์เมตรละ สี่บาทห้าสิบสตางค์
- (3) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2544 อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาท
- (4) ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2544 อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาทห้าสิบสตางค์
- (5) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2544 อัตราลูกบาศก์เมตรละหกบาท
- (6) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2544 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2544 อัตราลูกบาศก์เมตรละหกบาทห้าสิบสตางค์

ความในข้อ 2 ถูกยกเลิกโดยข้อ 1 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งได้ลงพิมพ์ไว้แล้ว

(7) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2545 อัตราลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาท

(8) ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2545 อัตราลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาทห้าสิบสตางค์

(9) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2545 อัตราลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาทเจ็ดสิบห้าสตางค์

(10) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2545 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2545 อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาท

(11) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2546 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2546 อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาทยี่สิบห้าสตางค์

(12) ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2546 เป็นต้นไป อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาทห้าสิบสตางค์

ในเขตท้องที่จังหวัดอื่นนอกจากวรรคหนึ่ง ให้กำหนดอัตราค่าใช้น้ำบาดาลลูกบาศก์เมตรละสามบาทห้าสิบสตางค์

ข้อ 3 การคำนวณค่าใช้น้ำบาดาลให้คำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ ดังนี้

(1) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำให้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลที่วัดได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำนั้น

(2) ในกรณีที่ไม่มีเครื่องวัดปริมาณน้ำบาดาลได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำ เพราะผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลไม่ได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือด้วยเหตุอื่นใด ให้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล โดยคำนวณตามวันที่ไม่มีเครื่องวัดปริมาณน้ำบาดาลได้ แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ใช้น้ำบาดาลสูงกว่าปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมินปริมาณน้ำบาดาลเพิ่มขึ้น เพื่อใช้คำนวณค่าใช้น้ำบาดาลได้ และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินจนกว่าจะได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินปริมาณน้ำบาดาลตาม (2) ย้อนหลังไปก่อนเวลาชำระค่าใช้น้ำบาดาลตามข้อ 6 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าใช้น้ำบาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นสำหรับงวดก่อน ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ 4 ในท้องที่ที่ไม่มีน้ำประปาใช้ ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล ดังต่อไปนี้

(1) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการอุปโภคหรือบริโภค ทั้งนี้ ไม่รวมถึงการใช้น้ำบาดาลของโรงงานอุตสาหกรรม

(2) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเพาะปลูก

(3) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเลี้ยงสัตว์ เฉพาะในส่วนที่ไม่เกินวันละห้าสิบลูกบาศก์เมตร
ข้อ 5 ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในท้องที่ที่ไม่มีน้ำประปาใช้ ซึ่งไม่ได้รับยกเว้นค่า
ใช้น้ำบาดาลตามข้อ 4 ให้ได้รับการลดหย่อนค่าใช้น้ำบาดาล ดังนี้

(1) การใช้น้ำบาดาลเพื่อการเลี้ยงสัตว์ ให้คำนวณปริมาณน้ำบาดาล เพื่อการคิดค่าใช้น้ำบาดาลเพียงร้อยละสามสิบของปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ หรือปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล หรือที่ประเมินได้ แล้วแต่กรณี

(2) การใช้น้ำบาดาลของโรงงานอุตสาหกรรมที่ใช้วัตถุดิบจากผลผลิตการเกษตรตามประเภทและชนิดที่รัฐมนตรีกำหนด ให้คำนวณปริมาณน้ำบาดาลเพื่อการคิดค่าใช้น้ำบาดาลเพียงร้อยละสามสิบของปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ หรือของปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล หรือที่ประเมินได้ แล้วแต่กรณี

(3) กรณีนอกจาก (1) และ (2) ให้คำนวณปริมาณน้ำบาดาลเพื่อการคิดค่าใช้น้ำบาดาลเพียงร้อยละเจ็ดสิบห้าของปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ หรือของปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล หรือที่ประเมินได้ แล้วแต่กรณี

ข้อ 6 ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาลปีละ 4 งวด ดังนี้

(1) งวดที่ 1 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม

(2) งวดที่ 2 ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

(3) งวดที่ 3 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน

(4) งวดที่ 4 ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม

ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าใช้น้ำบาดาลในแต่ละงวดให้ครบถ้วนต่อพนักงานน้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มงวดถัดไป โดยจะชำระเป็นเงินสด หรือโดยเช็คขีดคร่อมส่งจ่ายกรมทรัพยากรน้ำบาดาล หรือชำระโดยส่งทางไปรษณีย์โดยเช็คขีดคร่อมส่งจ่ายกรมทรัพยากรน้ำบาดาลก็ได้

ข้อ 7 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมิได้ชำระค่าน้ำบาดาลตามเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 6 สำหรับงวดใด ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระค่าใช้น้ำบาดาลสำหรับงวดนั้นในอัตราเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าใช้น้ำบาดาล ตามข้อ 2 หรือในอัตราเท่ากับอัตราสูงสุดของค่าน้ำประปาในท้องที่ หรือในจังหวัดที่บ่อน้ำบาดาลตั้งอยู่แล้วแต่กรณี สุดแต่อัตราใดจะต่ำกว่า ทั้งนี้ โดยคำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ในงวดที่ค้างชำระหรือมิได้ชำระภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(1) ในอัตราหนึ่งจุดหนึ่งเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 6

(2) ในอัตราหนึ่งจุดสองเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 6

(3) ในอัตราหนึ่งจุดสามเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 6

(4) ในอัตราสองเท่า กรณีชำระค่าใช้น้ำบาดาลเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 6

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับค่าใช้น้ำบาดาลส่วนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินเพิ่มขึ้นตามข้อ 3(2) และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ชำระค่าใช้น้ำบาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้น ภายในเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ 8 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2540 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 22 กันยายน พ.ศ. 2540

(ลงนาม) กร ทัพพะรังสี

(นายกร ทัพพะรังสี)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรม

ความในข้อ 7 วรรคหนึ่ง ถูกยกเลิกโดยข้อ 2 แห่งกฎกระทรวง ฉบับที่ 8 (พ.ศ.2543) ออกตามความในพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 และให้ใช้ความใหม่แทน ซึ่งได้ลงพิมพ์ไว้แล้ว

ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 114 ตอนที่ 50 ก วันที่ 26 กันยายน 2540

กฎกระทรวง

กำหนดอัตราค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาล

และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาล

พ.ศ. 2547

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 7 (2/1) และ (2/2) แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 3) พ.ศ. 2546 และมาตรา 8 แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ. 2520 อันเป็นพระราชบัญญัติที่มีบทบัญญัติบางประการเกี่ยวกับการจำกัดสิทธิและเสรีภาพของบุคคล ซึ่งมาตรา 29 ประกอบกับมาตรา 48 และมาตรา 50 ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติให้กระทำได้โดยอาศัยอำนาจตามบทบัญญัติแห่งกฎหมาย รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยคำแนะนำของคณะกรรมการน้ำบาดาลออกกฎกระทรวงไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ภายใต้บังคับข้อ 4 ในเขตท้องที่กรุงเทพมหานคร จังหวัดนนทบุรี จังหวัดปทุมธานี จังหวัดพระนครศรีอยุธยา จังหวัดสมุทรปราการ จังหวัดสมุทรสาคร และจังหวัดนครปฐม ให้กำหนดอัตราค่าอนุรักษณ์น้ำบาดาล ดังนี้

- (1) ตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2547 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2547 อัตราลูกบาศก์เมตรละหนึ่งบาท
- (2) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2547 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2547 อัตราลูกบาศก์เมตรละสองบาท
- (3) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2548 อัตราลูกบาศก์เมตรละสามบาท
- (4) ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2548 อัตราลูกบาศก์เมตรละสี่บาท
- (5) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 30 กันยายน พ.ศ. 2548 อัตราลูกบาศก์เมตรละห้าบาท
- (6) ตั้งแต่วันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2548 ถึงวันที่ 31 ธันวาคม พ.ศ. 2548 อัตราลูกบาศก์เมตรละหกบาท
- (7) ตั้งแต่วันที่ 1 มกราคม พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 31 มีนาคม พ.ศ. 2549 อัตราลูกบาศก์เมตรละเจ็ดบาท

(8) ตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2549 ถึงวันที่ 30 มิถุนายน พ.ศ. 2549 อัตราลูกบาศก์เมตร
ละแปดบาท

(9) ตั้งแต่วันที่ 1 กรกฎาคม พ.ศ. 2549 เป็นต้นไป อัตราลูกบาศก์เมตรละแปดบาทห้าสิบ
สตางค์

ข้อ 2 การคำนวณค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลให้คำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ ดังนี้

(1) ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำ ให้ชำระค่าอนุรักษ์
น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลที่วัดได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำนั้น

(2) ในกรณีไม่อาจคำนวณปริมาณน้ำบาดาลได้จากเครื่องวัดปริมาณน้ำ เพราะผู้รับใบอนุญาต
ใช้น้ำบาดาลไม่ได้ติดตั้งเครื่องวัดปริมาณน้ำหรือด้วยเหตุอื่นใด ให้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามปริมาณ
น้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลโดยคำนวณตามวันที่ไม่อาจคำนวณปริมาณ
น้ำบาดาลได้ แต่ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่พบว่าผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ใช้น้ำบาดาลสูงกว่า
ปริมาณน้ำบาดาลสูงสุดที่กำหนดไว้ในใบอนุญาตใช้น้ำบาดาล ให้พนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจประเมิน
ปริมาณน้ำบาดาลเพิ่มขึ้น เพื่อใช้คำนวณค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลได้ และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้อง
ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามปริมาณน้ำบาดาลที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินจนกว่าจะได้ติดตั้งเครื่องวัด
ปริมาณน้ำ หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จะกำหนดเป็นอย่างอื่น

ในกรณีที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินปริมาณน้ำบาดาลตาม (2) ย้อนหลังไปก่อนเวลาชำระค่า
อนุรักษ์น้ำบาดาลตามข้อ 3 ให้พนักงานเจ้าหน้าที่แจ้งให้ผู้ได้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าอนุรักษ์
น้ำบาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นสำหรับงวดก่อน ตามจำนวนและภายในระยะเวลาที่กำหนด

ข้อ 3 ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลปีละ 4 งวด ดังนี้

(1) งวดที่ 1 ตั้งแต่เดือนมกราคมถึงเดือนมีนาคม

(2) งวดที่ 2 ตั้งแต่เดือนเมษายนถึงเดือนมิถุนายน

(3) งวดที่ 3 ตั้งแต่เดือนกรกฎาคมถึงเดือนกันยายน

(4) งวดที่ 4 ตั้งแต่เดือนตุลาคมถึงเดือนธันวาคม

ให้ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลในแต่ละงวดให้ครบถ้วนต่อพนักงาน
น้ำบาดาลประจำท้องที่ภายในสามสิบวันนับแต่วันเริ่มงวดถัดไป โดยจะชำระเป็นเงินสดหรือโดยเช็ค
ขีดพร้อมส่งจ่ายกรมทรัพยากรน้ำบาดาล หรือชำระโดยส่งทางไปรษณีย์โดยเช็คขีดพร้อมส่งจ่าย
กรมทรัพยากรน้ำบาดาลก็ได้

ข้อ 4 ในกรณีที่ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลมิได้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลภายในระยะเวลาที่
กำหนดไว้ในข้อ 3 สำหรับงวดใด ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลดังกล่าวมีหน้าที่ต้องชำระค่าอนุรักษ์
น้ำบาดาลสำหรับงวดนั้นในอัตราเป็นจำนวนเท่าของอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลตามข้อ 1 ทั้งนี้
โดยคำนวณตามปริมาณน้ำบาดาลที่ใช้ในงวดที่ค้างชำระหรือมิได้ชำระภายในกำหนดเวลา ดังนี้

(1) ในอัตราหนึ่งจุดหนึ่งเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลภายในสามสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 3

(2) ในอัตราหนึ่งจุดสองเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเกินกว่าสามสิบวันแต่ไม่เกินหกสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 3

(3) ในอัตราหนึ่งจุดสามเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเกินกว่าหกสิบวันแต่ไม่เกินเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 3

(4) ในอัตราสองเท่า กรณีชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลเกินกว่าเก้าสิบวัน นับแต่วันพ้นกำหนดเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ 3

ความในวรรคหนึ่งมิให้ใช้บังคับสำหรับค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลส่วนที่พนักงานเจ้าหน้าที่ประเมินเพิ่มขึ้นตามข้อ 2 (2) และผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลได้ชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลส่วนที่เพิ่มขึ้นนั้นภายในระยะเวลาที่พนักงานเจ้าหน้าที่กำหนด

ข้อ 5 ผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลต้องชำระค่าอนุรักษ์น้ำบาดาลพร้อมกับการชำระค่าใช้น้ำบาดาลหรือภายในระยะเวลาตามข้อ 3 ในกรณีที่ได้รับยกเว้นค่าใช้น้ำบาดาล

ข้อ 6 กฎกระทรวงนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 กันยายน พ.ศ. 2547 เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ 31 สิงหาคม พ.ศ. 2547

(ลงชื่อ) สุวิทย์ คุณกิตติ

(นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

หมายเหตุ เหตุผลในการประกาศใช้กฎกระทรวงฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์เรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล จากผู้รับใบอนุญาตใช้น้ำบาดาลในเขตวิฤตการณ์น้ำบาดาล และโดยที่มาตรา 7 แห่งพระราชบัญญัติน้ำบาดาล พ.ศ.2520 ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติน้ำบาดาล (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2535 บัญญัติให้รัฐมนตรีโดยคำแนะนำของคณะกรรมการมีอำนาจออกกฎกระทรวงกำหนดอัตราค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล และหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการเรียกเก็บค่าอนุรักษ์น้ำบาดาล จึงจำเป็นต้องออกกฎกระทรวงนี้

ประกาศราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม 121 ตอนพิเศษ 49 ก วันที่ 31 สิงหาคม 2547
